

svarende Bestemmelse i Stænderraadets Forretningsorden § 11). Præsidenterne for de to Raad skal træffe Aftale om, i hvilket Raad hver enkelt Sag først skal sættes til Forhandling. Kan de ikke enes herom, træffes Afgørelsen ved Lodtrækning (§§ 2 og 3 i Forbundslov om Samvirken mellem Nationalraad, Stænderraad og Forbundsraad). — Nationalraadets Præsident vaager over, at Udvalgene fremskynder deres Arbejde saa meget som muligt (F. O. § 57).

Belgien.

Materiale: 1. Skrivelse fra Gesandtskabet. 2. Haandbog for Medlemmer af Senatet og af Repræsentanternes Kammer, indeholdende bl. a. Forretningsordener for begge Kamre.

Indtil for faa Aar siden havde Repræsentanternes Kammer en Forret med Hensyn til Behandlingen af Love, der angaar Statens Indtægter og Udgifter, men denne Forret ophævedes ved en Forfatningsændring af 1921.

Det belgiske Budget er ikke samlet i et enkelt Lovforslag, men fordelt i en Række — sædvanligvis 18 — Forslag, hvoraf Halvdelen først forelægges i Senatet, Halvdelen først i Kammeret. I *Senatet* behandles disse Forslag ganske som andre Lovforslag — der er dog et særligt staaende Finansudvalg. I *Kammeret* derimod er der i de senere Aar indført enkelte Afvigelser, som har til Formaal at gøre Udvalgsbehandlingen af Budgettet saa indgaaende som muligt. Kammeret (186 Medlemmer) er delt i 6 *Afdelinger* (Sektioner), og de foretagne Ændringer vedrører Samarbejdet mellem paa den ene Side disse Afdelinger og paa den anden Side dels *det staaende Finansudvalg*, som navnlig behandler Indtægtsbudgettet, Statsgælden og ekstraordinære Indtægter og Udgifter, dels nogle efter Krigen indførte *staaende Udvalg*, som behandler Budgetterne for de enkelte Ministerier. Naar Forslagene nemlig har været behandlet i de 6 Afdelinger, vælger disse Ordførere, som saa tiltræder henholdsvis Finansudvalget og vedkommende staaende Udvalg — der bliver altsaa 6 Afdelingsordførere for hvert Budgetforslag. De forskellige forstærkede Udvalg afgiver Betænkninger over de til dem henviste Forslag, og paa Grundlag heraf foregaar Debatten i Kammeret.

(F. O. for Senatet §§ 25 og 26, F. O. for Repræsentanternes Kammer §§ 21—23). *Taletid.*

Man har her den samme Forskrift, som findes i F. O. for det svejtsiske Nationalraad: at Taleren skal holde sig til Sagen, og at Forsamlingen, hvis han vedbliver at fjerne sig fra det foreliggende Emne, kan berøve ham Ordet. — Endvidere maa som Regel ingen tale mere end to Gange om samme Sag. Hertil følger F. O. for Kammeret en Bestemmelse om, at Forsamlingen til enhver Tid kan *begrænse Taletiden* undtagen for Ministre og Ordførere.

Særlige Begrænsninger er fastsat for *Interpellationer* i Kammeret (F. O. § 33). Selve Forespørgselsens Fremsættelse og Motivering maa ikke vare over $\frac{1}{2}$ Time, og naar Regeringen har svaret, kan kun 4 Talere faa Ordet, i det højeste i et Kvarter hver.

(F. O. for Senatet § 35, for Kammeret § 32).

Naar et Medlem ønsker at stille Spørgsmaal til Regeringen, indgiver han det skriftlig til Præsidenten. Det skal saa kort som muligt angives, hvad Spørgsmaalet tager Sigte paa, og der maa ikke være flere end 3 Underskrifter. Præsidenten sender Spørgsmaalet til vedkommende Minister, for hvis Svar til Præsidenten der i Almindelighed gælder en Frist af 14 Dage (i Senatet kun 8 Dage). Baade Spørgsmaal og Svar optages i et Tillæg til Rigsdagstidenden for Tirsdagen efter Svarets Modtagelse. Kommer Svaret ikke i rette Tid, offentliggøres Spørgsmaalet alene, men kan da senere paa ny optages i Tidenden sammen med Ministerens Svar. — Svaret kan ikke blive Genstand for Forhandling.

Skriftlige Spørgsmaal („Questions écrites“).

Frankrig.

Materiale: 1. Beretning fra Gesandtskabet. 2. Deputeretkammerets Forretningsorden (af Oktober 1926). 3. Senatets Forretningsorden.

Finanslovforslaget forelægges først i Deputeretkammeret, men til Lovens Vedtagelse kræves begge Kamres overensstemmende Beslutning, og Senatet har Ret til baade at nedsætte og forkaste de enkelte Bevillinger.

Finanslovsbehandlingen.